

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

2011. december XIV. évf. 4. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!”

K. I.

A tartalomból

- Gondolatok Ádvent...; Önkéntesség... 1-2. old.
- Nagyné Ongjerth Magdolna írásai
- Több, mint kenyér - Tompa Attiláné 2-3. old.
- **Az Alapítvány rendezvényeiről**
- A nyolcadik lelki nap - Vágó Mária 3-4 old.
- **Hit és erkölcs rovat**
- A búzaszem örül - Vágó Mária írása 6. old.
- **Kulturális rovat** 7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

Csendben, halkán, szinte a hátsó udvaron keresztül érkezett közénk. Hogy aztán, felnőttként véghezvigye a megváltás csodáját. Hogy mindaddig csöndben, hozzánk hasonló emberként éljen. Nem hivalkodva isteni küldetésével, hanem a földi ember dolgos napjait élve készüljön az Isten által rámért feladatra.

Legyen ez a Karácsony igazi Karácsony! Így, nagybetűvel! Lehet, hogy kevesebb ajándék lesz a fa alatt, de ez nem mérhető össze azzal az örömmel, mely eltöltheti szívünket Jézus érkezésekor. „Fel, nagy öröme”, ahogy a *Gárdonyi Géza* által szerzett szép énekünk is buzdít. Készüljünk az ünnepre okosan! Vigyázzunk, hogy a nagy igyekezetben ne sikkadjon el a lényeg, hogy ne fáradjunk el a túlzott készülődésben, hogy mikor itt az ideje, a szívünk, lelkünk tisztán, ünnepi díszben, felkészülten tudja befogadni Megváltónkat!

Nagyné Ongjerth Magdolna
a Kaszap István Alapítvány képviselője

Gondolatok Ádvent idején

A katolikus egyházban ádventtel kezdődik az új év. Kettős várakozás van ilyenkor a lelkünkben. Új év, új remények. Bízunk a jobb jövőben, hogy könnyebb, sikeresebb időszak következik. Talán, egyszer ezt is megérjük! És várjuk a Karácsonyt, a családok meghitt ünnepét! Gazdasági válság van. Mindenki érzi ezt a saját bőrén, nehezedő körülményein, laposodó pénztárcáján. Szorongva tekintünk előre, hogyan tegyük az ünnepet fényessé, olyanná, ahogy eddig megszoktuk, megszerettünk! Bizony nem könnyű szembesülni, hogy most másképp kell ünnepelni! De nem is baj! Tegyük félre az aggodalmunkat. Vegyük észre, hogy most van lehetőségünk közelebb kerülni az ünnep igazi tartalmához. Felkészíteni lelkünket egy igazi Úrjövetre, hogy ne az ajándékok beszerzésében merüljünk el! Hogy megérezzük azt, hogy az Isten emberként jött közénk, vállalva az újszülött kiszolgáltatottságát, hogy valóban részese lett emberségünknek. Nem nagy csinnadrattával, csillagszórós fenyőfával, sokfogásos vacsorával.

2011 - a családok és az önkéntesség éve

Érdekes egybeesés: család és önkéntesség.

A családban önként teljesítjük feladatainkat. Nem kényszerít senki, pénzbeli fizetséget sem kapunk érte. Mégis csináljuk rendületlenül. Megküzdve nehézségekkel, bajokkal, gondokkal, örülve a kisebb és a nagyobb sikereknek. Kitartóan segítve a ránk bízottak fejlődését, kiteljesedését. Sokszor köszönetet sem várva, kapva, gondolkodás nélkül mozdulunk, amikor szükséges. „Fizetségünk” a szeretet, amit családtagjainktól kapunk.

Önkéntesség: segíteni másoknak, sokszor ismeretlenül, ellenszolgáltatás nélkül. Időt, energiát, fáradságot nem kímélve, hogy valakinek, valakiknek jobb legyen. Cserébe kapjuk azt a jó érzést, hogy nem maradtunk tétlenek, mikor szükség és lehetőség volt javítani, változtatni valakinek a helyzetén. Ugye van párhuzam a két dolog között? És az öröm mindkét esetben a miénk, hogy valamit jobbra tehetünk.

Támogatóinknak, segítőinknek, és kerületünk minden családjának ezúton kívánok áldott, kegyelmekben gazdag Karácsonyt és Boldog Újesztendőt!

Tisztelettel és szeretettel:

*Nagyné Ongjerth Magdolna
képviselő*

Több, mint kenyér...

Mottó: „Meg van írva: Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik.”

/Máté 4. 1-4/.

Amikor visszagondolok a *Kaszap István Alapítvány* kuratóriumában végzett közös munka módszerére - feladatok ill. tervek meghatározása esetén - legöbbször az a tendencia érvényesült, hogy az alapító okiratban megfogalmazott célokat kövessük.

Az évről-évre változó gazdasági és társadalmi környezet hatásai folytán hosszú távon azonban nem lehet „kőbe véssett” elgondolásokat végrehajtani. A támogatási háttér anyagi gyengülése következtében irreális családtámogatási feladatokat és elképzeléseket komolytalan lenne kitűzni magunk elé. Annak ellenére így van ez, hogy a legsarkalatosabb alapítói szándék a szegények, szociálisan rászorulóknak megsegítése.

8-10 évvel ezelőtt még legrosszabb álmainkban sem szerepelt az akkor még jelentős volumenű segély szétosztása mellett a társadalom leszakadt rétegeinek mai súlyos anyagi helyzete. A közösség építés mindig is fontos volt számunkra. Ez abban állt, hogy pályázati vagy saját forrásból alkalmakat szerveztünk, ahol hasonló helyzetű, világnézetű kerületi emberek találkozhattak. Lényegében már 1994 óta megrendezett farsangi bálók is ezt a célt szolgálják, az anyagi hozzájárulásra is lehetőséget adva. Jó alkalmak erre az egy vagy két napos zarándok utak szervezése, amikor nevezetes lelkeségi központokat kerestünk fel Magyarországon (később a határon átutazva), illetve betegcsoportokat utaztattunk fürdőhelyekre. Hátrányos helyzetű gyermekek számára igen nagy sikere van az évek óta megrendezett műsoros Mikulás ünnepségeknek december első napjaiban, amit házigazdaként a Csiga Ház, majd a Dózsa, jelenleg Vigyázó Sándor Művelődési Ház vett szárnyai alá, és Rákosmente Önkormányzata is támogat. Ezen a nyáron kísérletképpen kilenc alkalommal rendeztünk főzőtanfolyamot fiatal családanyáknak a Római Katolikus Egyház Rákosligei Közösségi Házában. Nem titkolt szándékunk itt is az volt, hogy a főzés tudományának átadása közben jobban megismerhessük egymást. Bármilyen szokatlan is, a főzőtanfolyam „szép gyümölcse”-nek bizonyult a szeptember végén bemutatott gyönyörű egyházzenei program a Rákosligei Magyarok Nagyasszonya templomban. Az elmúlt napokban nyolcadik alkalommal vettünk részt a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban megtartott hagyományos lelki napunkon. Ez a rendezvényünk az, ahol leginkább tudatosult bennünk Máté apostol fent idézett üzenete. (Mindettől függetlenül a szeretet vendégség, a szendvicsek és sütemények nagy elismerést arattak.) Az eddigi lelki vezetők és előadók koszorúját a fiatal *Gajer László* szentendrei káplán atya gazdagította. A „hit”-ről szóló elmélkedésével újszerű megvilágításba helyezte az

isteni kegyelem eme nagy ajándékát a hívő keresztény hallgatóság számára.

Utoljára hagytam (de nem utolsó sorban) azon igyekezetünk megemlítését, ami az ifjúság keresztény nevelésének támogatását illeti. Ez a támogatás teljes egészében saját „kétkezi” munkánk eredményéből származik, de annál inkább értékes, mert a kuratórium tagjainak és most már számtalan önkéntes segítő szívének a szeretete is benne foglaltatik. Egyházi és felzárkóztató intézmények támogatásáról, cserkész, valamint hittanos táborok jelképes összeggel való megajándékozásáról van szó.

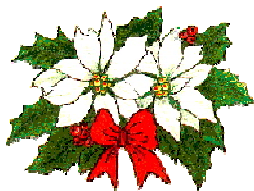
A nyári tábori beszámolók olvasása külön figyelmet érdemel előző számunk hasábjain. Ilyenkor kurátori szívünk „röpködni” tud, minden fáradság ellenére.

Végezetül, még szeretnék visszatérni arra a jelenetre, amely a mottóban foglaltakat megelőzi a Szentírásban.

A kísértések - akár van kenyérre valónk, akár szűkölködünk - megtalálnak bennünket.

Tanulság: forgassuk, olvassuk gyakrabban a Bibliát, mert a „tanítás”-ban megtaláljuk a kulcsot megoldhatatlannak tűnő nehézségeinkhez..

*Tompa Attiláné
a kuratórium elnöke*

Az Alapítvány rendezvényeiről

A nyolcadik lelki nap

A hit éve elé

Maradandó lelki élményt nyújtott - ezúttal is - a *Kaszap István Alapítvány* lelki napja november 12-én. A helyszín a szokásos: a Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium kápolnája. Immár nyolcadik esztendeje itt részesülnek vezetők, munkatársak, segítők, és mindazok, akik kezdettől fogva részt vesznek egy olyan lelki megújulásban, melynek hatása egész évre - és talán örökre is - kiható.

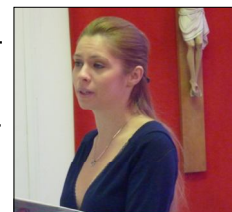

Mint bevezetőjében *Tompa Attiláné, Marika*, az alapítvány elnöke elmondta, már az első lelki napnak olyan hatása volt, és olyan visszajelzések érkeztek róla: hogy ezt a nagyhatású összejevetelt évenként meg kellene ismételni. Így is történt. A program szokásosan szentmisével kezdődött, melyet ezúttal *dr. Újházy Lóránd* atya tartott (nagy hatású, lelkesítő szentbeszédét talán a későbbiekben érdemes lenne lapunkban is közölni).

Mint mindig, ezúttal is *Kaszap István* boldoggá avatásáért imádkoztak az egybegyűltek a szentmise után.

Amíg a vendég előadó, *Gajer László* atya érkezésére vártunk - aki a Szentendrei Keresztelő Szent János plébánia káplánja - három csodálatosan szép énekszámot hallhattunk

*Lökösházi Mária*tól, a zenekonzervatórium végzős hallgatójától, akit édesanyja kísért zongorán.

Gajer atya előadásának címe: „A hit, mint isteni erény”. Valaki az egybegyűltek közül megjegyezte: - Már a cím is lelkesítő, térítő hatású! A beszéd újszerűen, mélyre szántóan elemezte hosszan és felrázó erővel a hitet, sokoldalúan kifejtve annak lényegét.

Számomra - és mint az előadást követő felszólalásokból, kérdésekből kiderült - mozgósító erejű gondolatokat közvetített. A legfontosabbnak érzem azt, amire talán eddig nem is gondoltam, - és talán mások sem - hogy a hit egyrészt ajándék és kegyelem, de nem csak az. A hit úgy válik élővé, ha sokszor nehéz, vagy félelmetesnek tűnő helyzetekben önként döntünk. Bízva Istenben, az Ő erejében. Vagyis az élő hitben. Beszámolómk eddigi sorrendjétől eltérően, ezúttal nem az előadást részletezzük, hanem annak visszhangját a szünet után. Az elhangzott kérdéseket, és az azokra kapott válaszokat. Mert olyan nagy lelkesedés nyilvánult meg, már közvetlenül az előadás után és az agapé előtt, amely nyilvánvalóvá tette, hogy az elhangzottakat a hallgatók mélyen átértékelték.

Most még csak annyit: mi volt az evangéliumból az a jelenet, - Jézus a vízen jár - amelynek részletezése, kibontása, és tanulsága megragadt mindnyájunkat, és amely a legjobban megvilágította a hit lényegét.

Röviden összefoglalva a jelenetet: Jézus tanítványaitól elvonulva imádkozott az Atyához. Ők pedig hazafelé igyekezve csónakba szálltak, gondolván, hogy az Úr már elment. Közben nagy vihar, szél támadt. Félő volt, hogy felborul a csónak. Jézus utánuk sietett, és hogy hamarabb segítségükre legyen, a vízen járva közeledett feléjük. (Mt.4. 22-33.) Péter és a tanítványok szellemnek nézték, és megijedtek. Jézus megnyugtatta őket. Péter ezen felbuzdulva mondta: „Uram, ha valóban Te vagy, parancsold meg, hogy hozzád menjek a vízen” - Jöjj! - mondá Ő.

Máté szövegéből ezután az derül ki, hogy Péter Jézus hívására elindult felé. De csakhamar félni kezdett, mert figyelmét az erős szél, a víz hullámozása megriasztotta. Süllyedni kezdett, segítségért könyörgött, Jézus pedig visszavezette a csónakba. Röviden - nem szó szerint - ennyi a történet. Amiből az derült ki, hogy nem elég a kezdeti hit az elinduláshoz. Jézus hívására nem elég ehhez a döntés. A hithez akaratumk, döntésünk, kitartásunk is kell. Nem csak ajándék, de kegyelem a hit, mint isteni erény.

Dönteni kell és kitartani mellette!!!

Vágó Mária

Kiegészítve Vágó Mária írását, talán csak annyit fűznék hozzá, amit az atya kérdezett: Vajon mi merünk-e a vízen járni? Vajon nekünk elég hitünk van-e, vagy mint Péter, mi is megrémülünk? És ha megrémülünk, vajon kérjük-e az Urat, hogy segítsen?

László atya előadását és a rövid szünetet követően került sor két apuka tanúságtételére. Előtte azonban gyermekeik: *Kacs Kovics Anna* (fuvola) és *Szigyártó Bernadett* (ének) - mindketten a Pál Apostol Iskola 5. a. osztályos tanulói - kedveskedtek műsorukkal az egybegyűlteknél.

Szigyártó László három gyermeke közül jelenleg kettő jár a Pál Apostol iskolába, de szeptembertől már a legkisebb is első osztályos lesz. A mindennapokban megélt szeretet, a felesége családjával kapott nagy család életéről beszélt, ahol a testvérek összetartanak, vigyáznak egymás gyerekeire. Bár ő felnőtt fejjel (18 évesen) keresztelkedett meg, próbálnak példát mutatni a gyermekeiknek, és nem kötelességből mennek vasárnap szentmisére. Sokat kirándulnak, nincs tv előfizetésük, mindössze egy laptopjuk van. A szülő felelősségéről beszélt, és

arról, hogy mennyire hálás az apósáéknak, akiknek immár 15 unokájuk van. Beszélt az összefogásról, amelynek

eredményeként *Kacs Kovics* apukával bált szerveztek, melynek a bevételéből 38 gyermeket tudtak elvinni Csíksomlyóra. A gyerekeknek ilyen közösségre van szükségük, nem facebook közösségre.

Kacs Kovics András vallásos családban nevelkedett, négy gyermekes apuka, akinek a legkisebb kivételével három gyermeke tanul a Pál Apostol Iskolában. Számára a gyermekkor mindig a templomhoz kapcsolódott, a kórusban énekelt. Ezt próbálja meg átadni a gyermekeinek is, és ebben sokat segítenek a közösen megélt élmények, a kirándulások, az együtt töltött idő. Korábban sportoló volt, és folyamatosan beszélgetett Istennel, ez a mai napig így van, akkor is, ha kér tőle valamit, vagy ha köszönetet mond valamiért, bemegy a templomba.

Estéknként együtt imádkoznak a gyerekekkel.

Zárszavában felhívta a figyelmet, hogy mindenütt azt hallani, hogy a drog milyen nagy veszély jelent, pedig van ellenszere, mert a szeretetnél nagyobb drog nem létezik.

Mint kiderült mindkét anyuka tanul, ezért nem tudtak részt venni most sem a lelki napon.

Szigyártó anyuka éppen a másoddiplomáját szerzi meg, *Kacs Kovics* anyuka pedig a fazekas vizsgájára készül.

Mindkét édesapa tanúságtétele, mindennapjaikról, családjukról, életük apró és nagy eseményeiről azt támasztották alá, hogy a hit, a család, a szeretet, a gyermekek, mind Isten ajándékai, amelyek nélkül nem lenne teljes az életük.

A tanúságtételek lezárásaként *Anna* és *Betti* a közönséget is megénekelte.

Ezután *Gajer László* atya válaszolt a hozzá érkezett kérdésekre. Volt, aki arra kereste a választ, hogy mit mondhatna annak, aki megkérdezi tőle: Miért engedi meg ezt a Jóisten? Vagy mi van azzal, aki keresi Istent, de saját bevallása szerint, sehogy sem találja?

Gond, és baj mindig lesz - válaszolta *Gajer* atya. Ez a hitnek is nagy próbatétel, de Istenre mindig számíthatunk. Rendszeresség, mindennapi ima, hűség, tudatos döntés a hit mellett, ezek segítenek át a bajokon.

Az őszinte kereső talál.

Az elvesztett hitre pedig egy történettel válaszolt:

Egy asszony kétségbeesve mondja a plébánosnak:

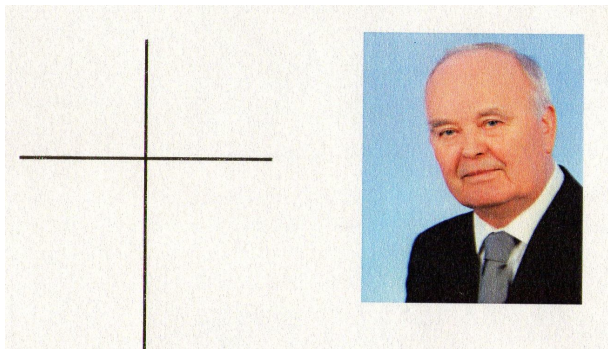
- Atyám! Én elvesztettem a hitemet!

- De asszonyom! Keresse meg!

Szerk.

Hit és erkölcs rovat

Elment egy jó barát...

Az alapítvány kuratóriumának néhány tagja 2011. október 22 -én temetésre indult a BP. IX. ker. Haller utcai Páli Szent Vince templomban. A gyászmisét és a temetési szertartást megelőzően egy törekeny alkatú asszony - arcán kedves mosollyal - lépett a pulpitusra és beszédét azzal kezdte, hogy boldog és szíve tele van hálával és köszönettel Isten iránt, hogy férjét - *Kovács Béla* barátunkat - betegségében 30 éven át hűségesen ápolhatta.

Temetésen - az özvegyen maradt feleség részéről - nem túl gyakori a boldogság szót kimondani. Mégis úgy éreztük, hogy *Kovács Irma* ezt őszintén tette, hiszen jósága, övéi iránti szeretete, az egyházához való hiteles hűsége „feljogosította” őt arra, hogy mélységes gyászában is boldog legyen. *Irma* úgy látja, hogy az 1956-os menekülés után egy ausztriai táborban való találkozása *Bélával* sorsszerű volt. Hazát cseréltek, de szívet nem! Nem felejtették el, hogy népes család és segítségre szoruló honfitársak vannak idehaza, akiket évről-évre támogattak. *Irma* - a bécsi katolikus karitásos oszlopos tagja - többek között alapítványunk számára is gondoskodik évente két alkalommal a ruhaszállítmány megérkezéséről. Mindezt férjéről való napi feladatai mellett tette 16 éven át. Jelképes és igen csekély viszonzás volt az, hogy 2000-ben ő volt a *Kaszap István Emlékérem* első díjazottja.

2008. júniusában alapítványunk kuratóriuma és több támogató meglátogatta őket a bécsi Thália ápolási központban. Emlékezetes nap volt, akkor találkoztunk *Bélával* utoljára.

Barátunk sok-sok év után hazatért Teremtőjéhez és hazai földben pihen.

Isten adjon Neki örök nyugalmat!

Az alapítvány kuratóriuma

Egy kivételesen szép ajándékot kaptunk

Ildikóval és családjával évek óta kapcsolatban vagyunk szomorú helyzetük okán. Ez a kapcsolat azután sem szakadt meg, amióta alapítványunk pénzforrás hiányában felfüggesztette a rendszeres pénzbeli támogatást a családok részére. Jó alkalom volt a nyár folyamán rövid beszélgetések, amikor egy-egy finom ebéd megfőzése után az anyukák gyermekeikkel együtt asztalhoz ülhetek kóstolóra a ligeti plébánia közösségi termében. Egy ilyen tanfolyami beszélgetés alkalmával tudtam meg, hogy *Ildikó* alapítványunk iránti szeretete és tisztelete kifejezésére művész barátaival a rákosligeti római katolikus templomban jótékonyági hangversenyt ad. A kedves ajánlatot meghatottan azonnal el is fogadtam, majd boldogan „kürtöltük” szerte-szét, hogy mindenki jöjjön és minél több vendég részesüljön abban az örömben, amit a tervezett koncert ad. Kiemelten gondoltunk azokra, akik 20 éves működésünk során adománnyal és kétkézi munkával segítettek alapítványunkat éveken át. A templom megtelt, az előadás gyönyörű volt. Az adakozók jóvoltából élelmiszer adományt tudunk vásárolni karácsony előtt azoknak, akik gazdasági és egyéb nehézségek folytán szűkösen élnek.

Köszönjük *Ildikó*, *Ágnes* és *Eszter*, valamint vendéglátó plébános atya ezt a szép napot!

Isten áldja meg szívetek jóságát és az adakozók szándékát!

A kuratórium nevében

Tompa Attiláné

elnök

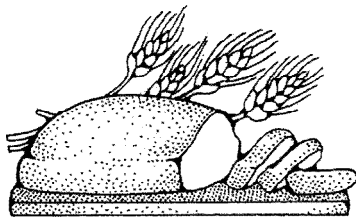

A búzaszem örül...!

Minél többször hallok egy evangéliumi tanítást, annál jobban megértem, mindig mélyebbre megy - mondta egy lelki testvérem. Átformálja gondolkodásomat, megerősít, megnyugtat, élhetővé teszi az Igét. Mint legutóbb a példabeszéd a búzaszemről, mely ha el nem hal, egymaga marad, de ha a földbe kerül, sok termést hoz. Eddig engem, ezt hallván szorongás fogott el és saját halálomra gondoltam, meg általában önmagunk teljes háttérbe szorítására, elhalásra. Most másként történt. Gondolatban végigkísértem a földbe került búzaszemet. Mi is történik vele? Megduzzad, kicsírázik, növekedik. Ebben segíti az áldott termőtalaj, s az ég áldása, az eső. És ahogy nő, kibújik a földből megsokszorozva önmagát. Oda-fönn is minden segít ebben, napsütés, szellő, eső... Átváltozik tehát, de ő így is ugyanaz a búzaszem...

Eszembe jutott *Tolcsvay* csodaszép, ihletett Magyar miséjének egy szövegrésze:

„Földből a magba,
magból a szárba,
szárból a virágba,
virágból kalászba,
kalászból kenyérbe,
kenyérből testedbe,
testedből lelkedbe,
lelkedből lelkebe...”

Íme az „elhalt”, vagy inkább a látszólagos elhalását vállaló búzaszem példája az ő diadalútjáról! Nem semmisül meg, átváltozik, kiteljesedik! Betölti hivatását, kibontja a benne rejlő csodás képességeit. A búzaszem tehát „örül”, ha a földbe kerül. És ezentúl, ha ezt az Igét hallom, vagy akár csak ha rá gondolok, én is örülök.

Lejegyezte: Vágó Mária

Kulturális rovat

Kosztolányi Dezső

Karácsony

Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű,
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.

Fenyőszagú a lég és a sarokba
ezüst tükörből bókol a rakott fa,
a jó barát boros korsóihoz von,

És zsong az ének áhítatba zöngve...
Csak a havas pusztán a néma csöndbe
sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.

Martinusz Róbert

Téli erdő

A levelek lehulltak,
A fák megárvultak.
Szép fehérén hull a hó,
Magányosan száll a rigó.
Visszagondol a nyárra,
Mikor élelmet találta.

A Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium 6. b. osztályos tanulója

Jakob Streit

A betlehemi kovácsnál

Abban az időben, amikor Augusztus császár minden népet összeszámláltatott, József és Mária fáradságos utazás után megérkezett Betlehem utcáira. Hiába kopogtatott József szál-lásért: egyetlen ajtó sem nyílt meg előttük. Fel-le rótták az utcákat. Egy kovácsműhely eresze alatt Mária egy kőre ereszkedett, hogy kissé megpihenjen. Bent a műhelyben a kovács éppen dolgozott. A kovácsműhely lángjának fénye pirosra festette Mária sápadt arcát. Erős karjával hajtotta a kovács a fujtatót s egyre hevesebben izzott a parázs. Fellobbant és lelohadt újra a láng s a füst sötét árnyakat vetett a kormos falakra. Most a fogóval egy izzó vasdarabot emelt ki a tűzből a kovács és az üllőhöz lépett. Mennydörögve zuhant le a kalapács és csillagzárorként szóródtak szét a szikrák a gomolygó füstben. Minden alkalommal, amikor az üllő megre-megett a kalapács ütése alatt, Mária mintha késszúrást érzett volna szívében s halkán megkérdezte: "Ó, József, vajon mit kalapál a kovács?"

József a műhely ajtajához lépett és bekiáltott: „Mondd, kovácsmester uram, mi az, amit oly szorgosan kalapálsz?” A kovács fogójával magasba emelt egy sötéten izzó vasdarabot és így szólt: „Gonosztevők számára kovácsolok szegeket, akiket keresztre fognak feszíteni. A római katonák nagyon sürgetik a munkát: holnap Jeruzsálemben keresztre feszítés lesz!”

Mária ekkor felemelkedett a kőről, elhagyta a kovácsműhelyt és felsóhajtott. Egy órával azelőtt járt az idő, midőn a pásztoroknak fény jelent meg a mezőn és a gyermek megszületett.

Zelk Zoltán

Karácsonyi ének

Nem alszik még kis Jézuska,
lágy szalmában fekszik ébren.
Három csillag áll fölötte
mosolyogva fönn az égen.

Szól egy csillag két társának:

„Nem mennénk le Jézuskához?

Melengessük, hátha fázik!...

Keljünk útra jászolóhoz.”

Így beszélnek, jödögélnék

égi útról, földi útra.

Kis Jézuska jászolóhoz

visz a három csillag útja.

És odalent már az ajtón

fűszállal kis bárány tér be

s így szól: „E füvecskét hoztam
én Jézuska örömére.”

S jönnek lepkék édes mézzel

jön a szellő virággalporral,

jönnek a három királyok,

s jönnek pásztorok nagy bottal.

Mosolyogna Jézus rájuk,

de alszik már nincsen ébren.

Három pásztor őrzi álmát:

három csillag fönn az égen.

Jönnek messzi földről népek,

hoznak nótát, hoznak kincset.

Erdő, porszem súgja velük:

„Megszületett, ím, a kiseded...”

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiés odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért *engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének*. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

tető áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Alapítványi hírek

Zarándoklat

Kaszap István halálának 76. évfordulóján **2011. dec. 17-én** (szombaton) zarándokutat szervezünk Székesfehérvárra a Prohászka templomba tartandó emlékmisére. A zarándokbusz 13 órakor indul az Elágazásról, a volt Humanic parkolóból. Jelentkezés: Tompa Attiláné, Marikánál: 06-20-47169-95 telefonszámon.

BÁL

Alapítványunk farsangi jótékonyági bálját

2012. február 11-én tartjuk a Vigyázó Sándor Művelődési Házban.

A program most is műsoros délutánnal kezdődik délután 6 órakor.

Jegyek igényelhetők:

- Kerekes Sándorné, Margitkánál: 06-20-471-69-95
- vagy a piacon a Mezőgazdasági boltban
- Tompa Attiláné, Marikánál: 06-20-254-36-44
- Nagyné Ongjerth Magdinál: 06-30-977-48-61

Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

**MINDEN
KEDVES
OLVASÓNKNAK
ÁLDOOTT,
BÉKÉS
KARÁCSONYT
ÉS
BOLDOG ÚJ
ÉVET KÍVÁ-
NUNK!**

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!
Ehhez szükséges legfontosabb adataink:
Számlaszám: OTP 11717009-20018281
Adószám: 19652502 - 1 - 42
Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:
 Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
 Megjelenik negyedévente
 Honlap: www.kaszpalapitvany.hu
 A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu